

אֶשְׁתַּמּוּדַע דְּהוּא מִפְּלֵא וּמִכְפָּסָה מִסְטָרָא דְעֵלְת כָּל
עֲלָאִין, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ בְּג' יוּדִין דְּסַגּוּלְתָא (ישעיה מד
ו) אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵי אִין אֱלֹהִים.

וּמִסְטָרָא דְעֵלְת כָּל עֲלָאִין אֶתְקְרִיאַת שְׂכִינְתָא
אֲמוּנָה דְיִשְׂרָאֵל. וְהֵאֵי אַבְנָא חֲדָא י'
בְּחֻשְׁבָּנָא עֶשֶׂר, וְאִית לָהּ קוּצָא לְעֵלָא וְקוּצָא
לְתַתָּא. וְנִקּוּדָא בְּאַמְצָעִיתָא וְכֹלָא אַחַד. וּמִתְּמָן
קָרָא לְמֹשֶׁה לְעִמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא בִּי"ג מְכִילָן
דְּרַחְמֵי. דְּמָאן דְּקָרָא בְּאֵלִין י"ג מְכִילָן דְּרַחְמֵי
לְעֵלְת כָּל הָעֵלּוֹת. לֹא יַחֲזֹר רִיקָם בְּעֵלּוֹתָהּ.

וְכַד אִיהוּ רְכִיב עַל אַבְנָא חֲדָא לִית מְמַנָּא
וְשִׁלְטָן דְּבִשְׁמֵיָא וְאַרְעָא, דְּקִימָא קַמֵּי הָאֵי
אַבְנָא. דְּבִתְהוּא זְמַנָּא אֶתְמַר בְּסַמָּא"ל (עובדיה א' 1) אִם
תִּנְבִּיָהּ בְּנֶשֶׁר וְאִם בֵּין כּוֹכְבִים שִׁים קִנְדָּ וְגו'. וְהֵכִי

לשון הקודש

ומשם קרא לְמֹשֶׁה לְעִמּוּד הָאַמְצָעִי
בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הֶרְחָמִים. שְׂמִי
שְׁקוּרָא בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הֶרְחָמִים
הִלְלוּ לְעֵלְת כָּל הָעֵלּוֹת, לֹא תַחֲזֹר תִּפְּלְתוּ
רִיקָם.

וּבְשֵׁהוּא רֹכֵב עַל אֶבֶן אַחַת, אִין מְמַנָּה
וְשִׁלְטַת שְׁבַשְׁמֵיָם וְאַרְצָא שְׁעוּמַד לְפָנֵי
הָאֶבֶן הַזֶּה. שְׂבַאֲתוֹ הַזְּמַן נֶאֱמַר
בְּסַמָּא"ל, (עובדיה א') אִם תִּנְבִּיָהּ בְּנֶשֶׁר וְאִם

וַיֹּאמֶר כֹּה תֹאמַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲהִיָּה
שְׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם. וְבו נוֹדַע שְׁהוּא מִפְּלֵא
וּמִכְפָּסָה מִהַצַּד שֶׁל עֵלְת כָּל הָעֲלִיוֹנִים,
שְׁנֵאמַר בּו בְּשִׁלְשׁ יוּדִין שֶׁל סַגּוּלְתָא אֲנִי
רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵי אִין אֱלֹהִים.
וּמִתְּצַד שֶׁל עֵלְת כָּל הָעֲלִיוֹנִים נִקְרְאֶת
הַשְׂכִּינָה אֲמוּנַת יִשְׂרָאֵל. וְהָאֶבֶן הָאֶחָת
הַזֶּה י' בְּחֻשְׁבּוֹן עֶשֶׂר, וְיֵשׁ לָהּ קוּצָא לְמַעְלָה
וְקוּצָא לְמַטָּה, וְנִקְרְדָה בְּאַמְצָעֵי, וְהַכֹּל אַחַד.

י' תִּתְּנָה סְלִיקַת לִיג מְכִילָן, וּרְמִיזוֹן בְּאֵת א' י'
 לְעֵלָא וי' לְתַתָּא, חֲכֻמָּה בְּרֹאשׁ וְחֲכֻמָּה בְּסוּף. וי'
 בְּרִיכָא דִּתְרוּיָהוּ.

קוּם נָטִיל אֲבָנָא וּכְרִיד לָהּ בְּהֵוֹא חוּט דְּזִרְקָא
 דְּאִיהוּ אָרִיד אֲנִפִּין בְּעֵלָה וְדַאי וְא"ו אֲרִיכָא
 דְּאִם בַּר נָשׁ לָא פְּרִיד לָהּ בְּה' י' בְּאֲבָנוֹן פְּרִישׁ
 טַבְעָתָא, דְּעֵלָה אֲתִמַּר תְּהֵא מְקַדְּשַׁת לִי בְּטַבְעַת
 זֹאת. וּבְרַצוּעָה דְּאִיהִי קָשֶׁר תְּפִלִּין תְּפִלָּה דִּיד
 דְּאִיהִי בְּרִיכָא בְּאֲצַבְעָא, לָא אֲסַתְּלַקַּת. וְכֹד אִיהִי
 בְּרִיכָא עַל רִישָׁא דְּאֵת ו' אֲתִקְרִיאַת תְּנָא דְּסִפְר
 תּוֹרָה. וּבְגִינָה אֲתִמַּר כָּל הַמְּשַׁתְּמֵשׁ בְּתֵנָא חֵלְפִי.

אִיהִי אֲבָן מְכַלְלַת וּמְעַטְרַת עַל כָּל אֲתָנוֹן. אִיהִי
 עַטְרָה עַל כָּל רִישָׁא דְּצַדִּיק, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ
 מְאִירִי מִתְּנִיתִין, הָעוֹלָם הַבָּא אֵין בּוֹ לֹא אֲכִילָה

לשון הקודש

שְׁעָלִיה נֹאמַר תְּהֵא מְקַדְּשַׁת לִי בְּטַבְעַת
 זֹאת. וּבְרַצוּעָה, שְׁהִיא קָשֶׁר תְּפִלִּין תְּפִלָּה
 שֶׁל יָד, שְׁהִיא בְּרוּכָה בְּאֲצַבְעֵי, לֹא
 מְסַתְּלַקַּת. וּכְשֶׁהִיא בְּרוּכָה עַל הָרֹאשׁ שֶׁל
 אוֹת ו', נִקְרָאת פְּתֵר שֶׁל סִפְר תּוֹרָה.
 וּבְשִׁבְלִיה נֹאמַר, כָּל הַמְּשַׁתְּמֵשׁ בְּכֶתֶר
 עוֹבֵר.

חֵיא אֲבָן מְכַלְלַת וּמְעַטְרַת עַל כָּל
 הָאוֹתִיּוֹת, חֵיא עַטְרָה עַל כָּל רֹאשׁ שֶׁל

בֵּין כּוֹכְבִים שִׁים קִנְדָּ וְגו'. וְכֹד י'
 הַתְּתוּנָה עוֹלָה לְשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת,
 וּרְמוּזוֹת בְּאוֹת א', י' לְמַעְלָה וי' לְמַטָּה.
 חֲכֻמָּה בְּרֹאשׁ וְחֲכֻמָּה בְּסוּף. וי' בְּרִיכָה
 שֶׁל שְׁנֵיהֶם.

קוּם טַל הָאֲבָן, וּכְרִיד אוֹתָהּ בְּאוֹתוֹ חוּט
 שֶׁל זִרְקָא, שְׁהוּא אָרִיד אֲפִים, בְּעֵלָה,
 וְדַאי וְא"ו אֲרִכָּה, שְׁאִם אֵין אָדָם כּוֹרֵד
 אוֹתָהּ בְּה' י' בְּאֲבָנוֹם בְּרֹאשׁ הַטַּבְעַת,

וְלֹא שְׁתִּיחָה אֶלָּא צְדִיקִים יוֹשְׁבִים וְעִטְרוֹתֵיהֶם
 בְּרֵאשֵׁיהֶם. וְאִיהִי כְּתֵר תּוֹרָה וְכְתֵר כְּהֻנָּה וְכְתֵר
 מַלְכוּת בְּתֵלֶת אַנְפִּין דְּשִׁי"ן. מִן מוֹשֶׁה אֲשֶׁתְּמוֹדֵעַ
 בְּשִׁמּוֹךְ רָעִיָא מְהִימָנָא. בְּתֵלֶת אֲתוֹן אֲתַעְפְּרַת
 לְמַהוּי כְּתֵר עַל רִישָׁא דְּכֻלְהוּ דְּכְהָנִים וְלוֹיִם
 וְיִשְׂרָאֵלִים אֲתַעְפְּרַת עַל כֻּלְהוּ.

וְכֵד סְלִיקַת בְּמַחְשָׁבָה אִיהִי אֲבָנָא חֲדָא כְּלִילָא
 מְעֵשֶׁר סְפִירָן דְּאֲנּוֹן יו"ד ה"א וְא"ו ה"א.
 מַחְשָׁבָה וְדָאִי אִיהִי חֲכָמָה מ"ה חש"ב וְתַשְׁכַּח לָהּ
 תַּמּוֹן. וּמִסְטָרָא דְּכְתֵר תַּנְגָּא אֲתַקְרִיאַת, וְכָה עָלוּ
 יִשְׂרָאֵל בְּמַחְשָׁבָה. דְּמַחְשָׁבָה אֲתַעְבִּידַת לִיהּ
 מְרַכְבָּה. וְכֵד סְלִיקָא לְגַבִּי עֵלֶת כָּל עֲלָאִין.
 אֲתַעְבִּידַת תַּנְגָּא בְּלֹא שְׁתוּפָא דְּאֲתַכְּלַל לְמַהוּי
 מְרַכְבָּה לְתַהוּא דְּלִית לִיהּ חֲשִׁבּוֹן וְשְׁתוּפָא.

לשון הקודש

צדיק, כמו שבארנו בעלי המשנה, העולם הפא אין פו לא אכילה ולא שתייה, אלא צדיקים יושבים ועטרוניהם בראשיהם, והיא כתר תורה וכתר כהנה וכתר מלכות בשלש פנים של ש"ן. ממושה נודע בשמוך, רועה הנאמן. בשלש אותיות התעפרת להיות כתר על ראש כל הכהנים ולוים וישראלים התעפרת על כלם.

ובשעלתה במחשבה האבן האחת כלולה מעשר ספירות, שהן יו"ד ה"א ו"ו ה"א, המחשבה ודאי היא חכמה מ"ה חש"ב, ותמצא אותה שם. ומצד של הכתר נקראת כתר, וכה עלו ישראל במחשבה. שמחשבה נעשתה לו מרכבה, וכשעולה לעלת כל העליונים נעשית כתר בלי שתופא, שנכללת להיות מרכבה לאותו שאין לו חשבון ושתופא.

וְכַד אֵית בְּיִשְׂרָאֵל מִשְׁכִּילִים וְזִרְקִין לִיה בְּדַבּוּרָא
 דְּצִלוֹתָן בְּקִירְטָא דִּילְהוֹן, וְסִלְקִין לָהּ
 בְּמַחְשָׁבָה עַד, תְּהוּא מְפֻלָּא דְּאִיהוּ עַל הַפְּתָר, מִיַּד
 נְעַנְיִים. הָדָא הוּא דְּכְתִיב (תהלים צא יד) כִּי יִדַע שְׁמִי שְׁמִי
 י' תִּנְא דְּזִרְקָא, יִקְרְאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנָכִי וְגו'.

בְּהַהוּא חוּט דְּאִיהוּ בְּרִיכוֹ דִּילָהּ, דְּבִה צְרִיךְ לְאַרְכָּה
 לָהּ עַד דְּסֻלֵּיק לָהּ עַד עֲלֵת כָּל עֲלָאִין, וְנַחֲתִית בָּהּ
 לְקַבְּלָא צִלוֹתְהוֹן.

זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּסֻלֵּיק תְּלַת צִלוֹתִין לְגִבְהָ
 בְּתֵלַת נְקוּדִין דְּסְגוּלָּתָא. דְּמִנְהוֹן אֲתִמְשְׁכוּ
 תְּלַת טַפִּין דְּתֵלַת מַחִין עֲלָאִין. דְּכַד בַּר נָשׁ
 אֲתִמְשֵׁךְ זֶרַע מִנְהָ, אֲלִין טַפִּין דְּאֲתִמְשְׁכוּ מִנְהָ, אֲנּוּן
 מִשׁוּפְרֵי שׁוּפְרֵי דְּמַחָא מְבַחַר מְפֻלָּא. הָכִי כְּגוֹנָא
 דָּא, כַּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזִרִית בְּבַר נָשׁ. תְּלַת
 קְטִירִין דְּאֲנּוּן נִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנַפְשָׁא מִשׁוּפְרֵי

 לשון הקודש

שִׁמְעֵלָה אוֹתָהּ עַד עֲלֵת כָּל הָעֲלִיּוֹנִים,
 וְיִוָּרַד בָּהּ לְקַבֵּל תְּפִלוֹתֵיהֶם.
 אֲשֶׁרִיו מִי שִׁמְעֵלָה שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת אֵלוֹ
 בְּשֹׁלֵשׁ נְקוּדוֹת שֶׁל סְגוּלָּתָא, שְׁמַחָם
 נִמְשְׁכוּ שְׁלֹשׁ טַפּוֹת שֶׁל שְׁלֹשָׁה מַחִים
 עֲלִיּוֹנִים. שְׁכַשְׂאָדָם נִמְשֵׁךְ מִמֶּנּוּ זֶרַע, אֵלוֹ
 הַטַּפּוֹת שֶׁנִּמְשְׁכוּ מִמֶּנּוּ הֵן מִיּוֹפֵי הַיּוֹפֵי שֶׁל
 הַמַּחָּה הַמְבַּחֵר מִן הַכָּל. כֵּךְ כִּמוֹ זֶה,

וּכְשֵׁיִשׁ בְּיִשְׂרָאֵל מִשְׁכִּילִים, וְזִרְקִים
 אוֹתוֹ בְּדַבּוּר שֶׁל תְּפִלוֹת בְּמַקְלַע שְׁלָהֶם,
 וּמַעֲלִים אוֹתָהּ בְּמַחְשָׁבָה עַד אוֹתוֹ
 הַמְפֻלָּא שֶׁהוּא עַל הַפְּתָר, מִיַּד נְעַנְיִים. זֶהוּ
 שְׁכַתּוּב (תהלים צא) כִּי יִדַע שְׁמִי, שְׁמִי י'
 הַפְּתָר שֶׁל זִרְקָא. יִקְרְאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ
 אֲנָכִי וְגו'. בְּאוֹתוֹ הַחוּט שֶׁהוּא בְּרִיכָה
 שְׁכוּ צְרִיךְ לְהֶאָרִיךְ אוֹתָהּ, עַד

שׁוֹפְרֵי דִילָהּ, יְהִיב לֹון דְּאַנּוֹן מִתְּלַת י י י דְּסַגּוּלָתָא
 דְּאַתְרֵמִיזוּ בְּשֵׁם יו"ד ה"י וְא"ו ה"י. וּבְגִין דָּא אָמַר
 לֹון, (דברים יד ב) וּבְךָ בְּתַר ה' לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם סְגּוּלָהּ.

בְּתַהוּא זְמַנָּא דְנִפְקוּ מִלִּין אֵלִין מְפּוּמִי דְבוּצִינָא
 קְדִישָׁא, נְחִיתַת שְׂכִינְתָא וּנְשִׁיקַת לִיה
 וְכָל אַנּוֹן מְאַרִי מְתִיבְתָן בְּרִיכוּ לִיה, וְרַעֲיָא
 מְהִימְנָא בְּרִיךְ לִיה וּנְשִׁיק לִיה. בְּתַהוּא זְמַנָּא סָבָא
 חָדָא אֲזִדְמַן לְגַבְהָ. פְּתַח וְאָמַר, (תהלים ב יב) נִשְׁקוּ בְרַ,
 דְּאִיהוּ סִלַת נְקִיָה, טַפְּהָ קְדִישָׁא דָּא דְּאֲוִרִיתָא
 דְּמִשָּׁה דְּאַתְיְהִיב לָן עַל יְדָהּ, דְּלֹא הָוָה בֵּיה פְּסִלַת
 דְּמִץ וְתַבְּן. דְּמֵאן דְּלִית פְּסִלַת בְּנִשְׁמַתָּה, אִיהוּ
 בְּרָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתָהּ. דְּאִית בְּרַ
 מִתְּהוּא חֲטָה דְּאַתְמַר בְּה אֵילָן דְּאַכַּל אָדָם קְדַמָּא
 חֲטָה הָוָה.

לשון הקודש

אותו, והרועה הנאמן בך אותו ונשק
 אותו. באותו הזמן וכן אחד הזמן אליו.
 פתח ואמר, נשקו בר, שהוא סלת נקייה,
 טפה קדושה זו של התורה של משה
 שנתנה לנו על ידו, שלא היה בו פסלת
 של מין ותבן. שמי שאין פסלת בנשמתו,
 הוא בן של הקדוש ברוך הוא ושכינתו.
 שיש בן מאותה חטה שנאמר בה האילן
 שאכל אדם הראשון היה חטה.

בשהקדוש ברוך הוא מוריש באדם
 שלשה קשרים, שהם נשמה ורוח ונפש,
 מיפי היפי שלו, נותן אותם שהם משלש
 י י י של סגולתא שגמרזו בשם יו"ד ה"י
 וא"ו ה"י. ומשום זה אמר להם (דברים טו)
 ובך בתר ה' להיות לו לעם סגלה.

באותו זמן שיצאו הדברים הללו מפי
 המנורה הקדושה, ירדה שכינה ונשקה
 אותו, וכל אותם ראשי ושיבות ברכו

ח"ט מיז ותבן. דבגינה אמר דוד (תהלים נא ז) הן
 בעוון חוללתי וגו'. ובזמנא דאת ה' דאיהי
 חמשה מיני נהמא, איהי בכסויא דרת בין (רדפין
 אבתרה) רשיעיא בגלותא, דאתמר עליהו (תהלים א ד) לא
 בן הרשעים כי אם פמוץ אשר תדפנו רוח. י' דאיהי
 מעשה דילה לא אתתברת עמה.

ובגין דא מיז ותבן פטורים מן המעשר. ובגין דא
 נשקו בר. נשקו בר. דשפון עלאין דרעיא
 מהימנא דאנון שקיו דילהון בתרי סמכי קשומ,
 דאנון למודי ה'. וצדיק איהו לשון למודים, איהו
 לשון לעלא, ואות ברית לתתא.

ועוד נשקו בר בשפון עלאה שכינתא עלאה,
 דהכי סליקת שכינה כחשפון שפ"ה. חוט
 דאסחר עליה, איהו תהוא פריכו, חוט דזרקא

לשון הקודש

ומשום זה נשקו בר. נשקו בר,
 שהשפתים העליונות של הרועה הנאמן,
 שהם ההשקאה שלהם בשני עמודי
 אמת, שהם למודי ה'. והצדיק הוא לשון
 למודים, הוא לשון למעלה, ואות ברית
 למטה.

ועוד נשקו בר, בשפתים העליונות
 השכינה העליונה, שכך עולה שכינה

ח"ט מיז ותבן, שבשכילו אמר דוד (תהלים
 א) הן בעוון חוללתי וגו'. ובזמן שהאות
 ה', שהיא חמשה מיני לחם, היא בכסוי
 דרה בין (הרדפים אהיה) הרשעים בגלות,
 שנאמר עליהם (תהלים א) לא בן הרשעים
 כי אם פמוץ אשר תדפנו רוח - י' שהיא
 מעשה שלו, לא מתתברת עמו.

ומשום זה מיז ותבן פטורים מן המעשר,

דְּאַסְחַר שְׁפָה אִיהוּ חוּט שֶׁל חֶסֶד. וְאִיהוּ חוּט
 דְּדִתְבָּא. וְאִיהוּ קוּ יָרֵק מִפְּטָרָא דְתִיּוּבְתָא דְאַסְחַר
 כָּל עֲלָמָא. תִּלְתַּת חוּטִין אֲנוּן לְעֵלָא דְסַחְרִין לְבַת
 עֵינָא, דְעָלִיָּהוּ אֲתָמַר (שה"ש ז ה) עֵינִידָּ פְּרֻכּוֹת
 בְּחֶשְׁבּוֹן עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים. מֵאֵי בַת רַבִּים, בַּת
 עֵין אֱלִין תִּלְתַּת אֲבָהֶן תִּלְתַּת גּוֹנִין אֲנוּן דְעֵינָא. עֵינָא
 דְמֵינָא דִּלִּית לָהּ הַפְּסֵק (בראשית כד טז) עֵין הַמַּיִם. וּמִתְמָן
 נִשְׁקוּ בַר לְאַנְהָרָא עֲלָמִין בְּרִזִּין סְתִימִין דְאֹרִיתָא.

בְּהַהוּא זְמַנָּא קָם הַהוּא סָבָא וְנָטַל קִירְטָא בִּידוּי.
 פָּתַח וְאָמַר, בּוּצִינָא קְדִישָׁא עַד פְּעֵן הָוָה
 קִירְטָא בִּידָּךְ. מִכָּאֵן וְאֵילָךְ הָא אֲסַתְלַקַּת בְּעֲלָאִין.
 נְטוּר גְּרַמְדָּ מֵאַבְנֵין דִּילָּהּ. דְהָא בְּפוּמָא דְצַדִּיקִים
 אִיהִי מִסְתְּלָקָא בְּצִלוֹתֵין דִּילָּהוֹן לְגַבִּי בְּעֵלָה
 וּבְעוּבְדִין דִּילָּהוֹן דְהָאֵי אֲבָנָא פִּד נַחֲתַת לְתַתָּא

לשון הקודש

הַעֵין. עֵין הַמַּיִם שְׁאִין לָהּ הַפְּסֵק, עֵין
 הַמַּיִם. וּמִשָּׁם נִשְׁקוּ בַר לְהָאִיר עוֹלְמוֹת
 בְּסוּדוֹת נִסְתָּרִים שֶׁל הַתּוֹרָה.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן קָם אוֹתוֹ זְקֵן וְנָטַל מִקְלַע
 בִּידוּ. פָּתַח וְאָמַר, הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, עַד
 עַכְשָׁו הִיא מִקְלַע בִּידָּךְ, מִכָּאֵן וְאֵילָךְ הִרִי
 הַתְּעֵלִית בְּעֲלִיּוֹנִים, שְׁמַר עֲצֻמְךָ
 מִהָאֲבָנִים שְׁלָהּ. שְׁהִרִי בְּפִי הַצַּדִּיקִים
 הִיא מִתְעַלָּה בְּתַפְלוֹת שְׁלָהֶם אֵל בְּעֵלָה.

לְחֶשְׁבּוֹן שְׁפָה. הַחוּט שְׁסוּבָב אוֹתָהּ הוּא
 אוֹתָהּ בְּרִיבָה, הַחוּט שֶׁל זֶרְקָא שְׁמַקִּיף
 אֶת הַשְּׁפָה הוּא חוּט שֶׁל חֶסֶד, וְהוּא חוּט
 שֶׁל זְהַב. וְהוּא קוּ יָרֵק מִהַצֵּד שֶׁל תְּשׁוּבָה
 שְׁסוּבָב כָּל הָעוֹלָם. שְׁלֹשָׁה חוּטִים הֵם
 לְמַעְלָה שְׁסוּבָבִים אֶת בַּת הָעֵין, שְׁעֵלִיהֶם
 נִאָּמַר (שיר ה) עֵינִידָּ פְּרֻכּוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן עַל
 שַׁעַר בַּת רַבִּים. מַה זֶה בַּת רַבִּים? בַּת עֵין
 אֵלוֹ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת. שְׁלֹשָׁה גּוֹנִים הֵם שֶׁל

אִיהִי אֶבֶן בַּחַן, (דף קכ ע"ב) דְּעֵלָה אֶתְמַר (תהלים יא) ה'
צַדִּיק יִבְחַן וּבָהּ נִתְנַסּוּ אֲבָחָן. וּבְגִין דָּא אֶתְמַר (תהלים
קיא כב) אֶבֶן מֵאִסוּ הַבּוֹנִים דְּאֲנוּן אֲבָחָן.

וְכַד נִחְתַּת לְתַתָּא נִחְתַּת כְּגִוְנָא דָּא הוּהִי וְכַד
אֶסְתְּלִקַּת, אֶתְמַר כָּהּ אֶבֶן מֵאִסוּ הַבּוֹנִים
הִיְתָה לְרֵאשׁ פְּנָה, כְּגִוְנָא דָּא יְהוּ"ה. כָּהּ נִתְנַסָּה
אֲבָרְהָם בְּעֶשְׂרָה נְסִינּוֹת. וּבְזִמְנָא דְנִתְנַסָּא כָּהּ בַּר
נָשׁ, אִיהוּ מֵאִיד. וּלְבַתָּר דְּקָאִים כְּנִסְיוֹנָא דִּילָהּ,
אִיהִי אֶסְתְּלִקַּת בֵּיהּ לְגַבֵּי בַּעֲלָה, דְּאִיהִי יְהוּ"ה.

כְּהִיּוּא זְמַנָּא אֶסְתְּלִק כָּהּ בַּר נָשׁ עַל כָּל אֲנוּן
דְּרִגִין וּמְמָנָן דְּאֶתְנַסִּי כְּהוֹן בַּר נָשׁ. וְכַד
חָזָא סְמָא"ל דִּיהִבִּין לִיהּ רְשׁוּ עַל צַדִּיק לְמַתְוֵי לִיהּ.
נְסִיּוֹן, וְחָזָא דְּאִיהוּ קָאִים בְּקִיּוּמָא אִיהוּ אָמַר (אסתר
ה) וְכָל זָ"ה אֵינְנֵנוּ שְׁנִי"ה לִי. וְאִי תִימָא דְעַל מְרִדְכֵי

לשון הקודש

ובמעשים שלהם של האבן הזו, כשיוֹרְדַת לְמַטָּה היא אֶבֶן בַּחַן, שְׁעֵלִיהָ נֶאֱמַר (תהלים יא) ה' צַדִּיק יִבְחַן. וּבָהּ נִתְנַסּוּ הָאֲבוֹת. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר (תהלים קיא) אֶבֶן מֵאִסוּ הַבּוֹנִים, שְׁהֵם הָאֲבוֹת.

וּכְשִׁיּוֹרְדַת לְמַטָּה, יוֹרְדַת כְּמוֹ זֶה; הוּהִי. וּכְשִׁעֲוָלָהּ, נֶאֱמַר כָּהּ אֶבֶן מֵאִסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֵאשׁ פְּנָה. כְּמוֹ זֶה יְהוּ"ה.

כְּאִוְתוֹ זְמַן מִתְעַלָּה אָדָם עַל כָּל אוֹתָן הַדְּרָגוֹת וּמְמָנִים שֶׁהִתְנַסָּה בְּדָם אָדָם. וּכְשֶׁרוּאָה סְמָא"ל שְׁנוֹתָנִים לוֹ רְשׁוֹת עַל צַדִּיק לְהִיּוֹת לוֹ נְסִיּוֹן, וְרוּאָה שֶׁהוּא עוֹמֵד

אָמַר לִיהֵ הָמֶן. וְדַאי הָמֶן דְּגַמָּא דְּסַמְא"ל הוּהּ לִיהֵ,
 דְּבַה אֶתְלַבֵּשׁ וְעֵשְׂרָה כְּתָרִין תַּתְּאִין אֶתְלַבֵּשׁוּ
 בְּעֵשֶׂר בְּנֵי וּבְגִין דְּקָאִים מְרַדְכֵי בְּנִסְיוֹנָא, יְהֵב לֹון
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּידָה. עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה מָאן
 דְּאַתְנַסָּא בְּגִין שְׂכִינְתָּא בְּגִלּוּתָא.

בְּגִין דְּנַחְתִּין עָלֵה עֵשֶׂר סְגֻלוֹת דְּשָׁמָא דְּכְתָרָא,
 דְּאַנּוּן יו"ד ה"י וְא"ו ה"י, דְּאַנּוּן סְפִירָן מְלִין
 סְגֻלוֹת, דְּסַחְרִין לְכְתָרָא עֲלָאָה דְּמִלְכָּא וּמְטָרוֹנִיתָא.
 וְהַאי אִיהוּ כְּתָר עֲלָאָה דְּאַתְמַר בֵּיהּ בְּיוֹם שַׁבַּת
 בְּקֻדְשָׁה כְּתָר יִתְנוּ לָךְ ה' אֱלֹהֵינוּ. מָאן ה' אֱלֹהֵינוּ,
 אָבָא וְאִמָּא בֵּיהּ מְכַתִּירִין לְעַמּוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא
 וְשְׂכִינְתָּא דְּאִיהִי קֻדְשָׁה. וְאַתְמַר בָּהּ קֻדְשָׁה לָךְ
 יִשְׁלָשׁוּ. וְאַנּוּן קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ תְּלַת אֲבָהּן. ה'
 עֲבָאוֹת מָאן עֲבָאוֹת, נְצַח וְהוֹד. מְלֵא כֹל, דָּא

לשון הקודש

השם של הכתר, שהן יו"ד ה"י וא"ו ה"י,
 שהם ספירות מלאות בסגולות,
 שסובבים את הכתר העליון של המלך
 והגבירה. וזהו הכתר העליון שנאמר בו
 ביום שבת בקדשה כתר יתנו לך ה'
 אלהינו. מי ה' אלהינו? האבא ואמא
 שבו מכתירים את העמוד האמצעי,
 והשכינה שהיא קדשה. ונאמר בה
 קדשה לך ישלשו. והם קדוש קדוש

בקיום, הוא אומר (אסתר ד) וכל ז'ה אינינו
 שניה לי. ואם תאמר שעל מרדכי אמר
 לו המן - ודאי המן דגמא של סמא"ל
 היה לו, שבו התלבש, ועשרה כתרים
 תחתונים התלבשו בעשרה בניו. ומשום
 שעמד מרדכי בנסיון, נתן אותם הקדוש
 ברוך הוא בידו. על אחת כמה וכמה מי
 שהתנסה בשביל השכינה בגלות.
 משום שיוזרים עליו עשר סגולות של

צָדִיק, בֵּיה מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא.

וּמָאן דְּאִיהוּ מִתְלַת אַבְהֵן לֹא צָרִיךְ לְאַתְנַסָּא.
 דְּמָאן דְּאִיהוּ מְגֻזְעוּי וּמְשָׁרְשׁוּי, לִית בֵּיה
 סְפָקָא דְקָאִים בְּנִסְיוֹנָא. וְאִי תִימָא דְאַבְרָהָם לֹא
 אֶתְנַסָּא בְּשִׁמְאָא דְכִתְרָא אֱלָא בְּמִדַּת חֶסֶד, וַיִּצְחַק
 בְּמִדַּת גְּבוּרָה, וַיַּעֲקֹב בְּמִדַּת תְּפָאֶרֶת, וּשְׂכִינְתָּא
 מֵאֲלֵין תְּלַת סְטָרִין אֶתְקַרִיאת לֹון אַבְן בְּחַן.
 שִׁפְי"ר אִיהוּ וּמָאן דְּיִתְנַסָּה מְלוּלָא בַּעֲשָׂרָה אֶתְוֹן
 דְּסְטָרִין לְכִתְרָא. (נ"א תמן לא אתנסו) וּכְיִןן דְּהָכִי, הוּא
 יָכִיל לְאַתְנַסָּא.

וּמָאן דְּיִתְנַסָּא תְּפִין, לִית סוּף לְנִסְיוֹנָא דִּילַה.
 הָדָא הוּא דְכִתִּיב (איכה ב יג) מָה אָעִידְךָ מָה
 אֲדַמָּה לָךְ. דְּלִית יָכִיל לְאַתְדַּמָּא נִסְיוֹנָא דִּילָךְ
 לְמ"ה דְּאִיהוּ יו"ד ה"א וְא"ו בְּתִלַת אַבְהֵן. ה"א

לשון הקודש

וַיַּעֲקֹב בְּמִדַּת תְּפָאֶרֶת, וְהַשְׂכִּינָה
 מְשַׁלֶּשֶׁת הַצְּדִיקִים הִלְלוּ וְנִקְרְאת לְהֵם אַבְן
 בְּחַן – יָפָה הוּא, וּמִי שְׂיִתְנַסָּה דְבוּר
 בַּעֲשָׂר אֹתוֹת שְׁסוּבָבוֹת אֶת הַכֶּתֶר. (שם
 לֹא הִתְנַסּוּ) וּכְיִןן שְׂפָד, הוּא יָכוֹל לְהִתְנַסּוֹת.
 וּמִי שְׂיִתְנַסָּה שָׁם, אֵין סוּף לְנִסְיוֹנוֹ. וְהוּ
 שְׂפָתוֹב (איכה ב) מָה אָעִידְךָ מָה אֲדַמָּה לָךְ.
 שְׁלֵא יָכוֹל לְהִתְדַמּוֹת הַנִּסְיוֹן שְׂלָךְ לְמ"ה,

קְדוּשָׁה, שְׁלִשָּׁה אַבוֹת, ה' צְבָאוֹת. מִי
 הַצְּבָאוֹת? נִצַּח וְהוֹד. מְלֵא כֹל – זֶה צָדִיק,
 בּוֹ מְלֵא כֹל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, שְׁהִיא שְׂכִינְתָּה.
 וּמִי שְׁהוּא מְשַׁלֶּשֶׁת הָאַבוֹת, לֹא צָרִיךְ
 לְהִתְנַסּוֹת. שְׁמִי שְׁהוּא מְגֻזְעוּי וּמְשָׁרְשׁוּי,
 אֵין בּוֹ סְפֵק שְׁעוֹמֵד בְּנִסְיוֹן. וְאִם תֹּאמַר
 שְׂאֲבָרָהֶם לֹא הִתְנַסָּה בְּשֵׁם שֶׁל הַכֶּתֶר,
 אֱלָא בְּמִדַּת חֶסֶד, וַיִּצְחַק בְּמִדַּת גְּבוּרָה,

בְּמַלְכוּתָא, בְּתַר דְּנַסְיוֹנָא דִּילָךְ בְּאִין סוּף (שם) פִּי
גְדוֹל כַּיּוֹם שְׁבַרְךָ מִי יִרְפָּא לָךְ. תְּהוּא דְּאִיְהוּ
מִפְּלֵא וּמְכַסָּה וּבֵיה תְּסַתְּלֵךְ לְאִ"ם, כְּמָא דְּתַבִּירוּ
דִּילָךְ לִית לִיה סוּף. וּבְעֵן בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, טַל
אַבְנָא לְגַבְךָ דְּאַנְתָּ יָכִיל לְמַסְבֵּל לִיה, וְאִית
לָךְ חֵילָא.

וְאִי תִימָא דְּאַנְתָּ בְּלַחוּדְךָ אִיְהוּ דְּאַזְרִיקַת לָךְ.
לֹא. אֵלָא אֶפְלוּ לְאַבְהֵן וּלְכָל מִשְׁרֵין
דְּנַשְׁמָתִין דְּמִקְנִין עַמְדָּ בְּדִיוֹקְנָא דִּילָךְ, פְּרַעֲיָא
מִהִימְנָא דְּאִית לִיה תְּרִי פְּרַעֲוִפִין, חַד לְעֵלָא וְחַד
לְתַתָּא, לְקַבֵּל מְרַכְבְּתָא עֲלָאָה וּמְרַכְבְּתָא תַתָּאָה.
וּבְגִינֵיהוּ אֶתְמַר (בראשית א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים. בְּצַלְמוֹ בְּדִיוֹקְנָא דְּלְעֵלָא
בְּצֶלֶם אֱלֹהִים דִּיוֹקְנָא לְתַתָּא. וּבְגִין דָּא כְּפַל שְׁמֵיה

לשון הקודש

אוֹתָהּ - לֹא! אֵלָא אֶפְלוּ לְאַבּוֹת וּלְכָל
הַמַּחְנוֹת שֶׁל הַנַּשְׁמוֹת שְׁמִקְנָנוֹת עַמְדָּ
בְּדִיוֹקְנָךְ, כְּמוֹ רוּעָה נֶאֱמָן שֵׁישׁ לוֹ שְׁנֵי
פְּרַעֲוִפִים, אֶחָד לְמַעְלָה וְאֶחָד לְמַטָּה,
כְּגַגְד הַמְרַכְבֵּה הָעֲלִיוֹנָה וְהַמְרַכְבֵּה
הַתַּחְתּוֹנָה, וּבְשִׁבְלֵם נֶאֱמַר (בראשית א)
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם
אֱלֹהִים. בְּצַלְמוֹ, בְּדִיוֹקְנֵם שְׁלִמְעֵלָה. בְּצֶלֶם

שְׁהוּא יו"ד ה"א וא"ו בְּשִׁלְשֵׁת הָאֲבּוֹת.
ה"א בְּמַלְכוּת, אַחַר שְׁנַסְיוֹנָךְ בְּאִין סוּף,
(שם) כִּי גְדוֹל כַּיּוֹם שְׁבַרְךָ מִי יִרְפָּא לָךְ.
אוֹתוֹ שְׁהוּא מִפְּלֵא וּמְכַסָּה, וּבּוֹ תְּתַעֲלֵה
לְאִ"ם, כְּמוֹ שְׁהַשְּׁבַר שְׁלָךְ אִין לוֹ סוּף.
וְכַעַת, הַמְנוּרָה הַקְדוּשָׁה, טַל אֲבָן אֵלֶיךָ,
שְׁאֵתָה יָכוֹל לְסַבֵּל אוֹתָהּ, וַיֵּשׁ לָךְ כַּח.
וְאִם תֹּאמַר שְׁאֵתָה לְבַדְךָ הוּא שְׁזַרְקָתָ

תִּרְיִן זְמַנִּין מוֹשֶׁה מוֹשֶׁה. הָדָא הוּא דְכִתְיִב (שמות ג'
 ד) וַיֹּאמֶר מוֹשֶׁה מוֹשֶׁה. וּכְמָה דְכָלִּיל פְּרָצוּפִין
 דְבְרִיאָה הָכִי כְלִילָן בִּיה פְּרָצוּפִין דְאַצִּילוֹת.

אָמַר לִיה בּוֹצִינָא קְדִישָׁא סָבָא סָבָא, יַדְעָנָא כְּדִ
 דְאַנְתָּ הוּא מְסַטְרָא דְסָבָא עֲלָאָה דְאַיְהוּ
 יִשְׂרָאֵל דְלַעֲלָא. וְהֵאֵי אַבְנָא דִילָךְ אָנּוּ מְקַבְּלִין לִיה
 בְּרַעְוָא דְלִית סוּף וְתַכְלִית לְנִסְיוֹנִין דִּילָהּ. בְּגִין
 יִקְרָא דְשְׁכִינְתָּא דְאַתְמַר בִּיה (בראשית מט כד) מוֹשֶׁם רַעְה
 אָנּוּ יִשְׂרָאֵל. בְּגִין לְאַחֲזָרָא לָהּ סְגוּלְתָּא לְשִׁרְיָא
 עֲלָךְ. וּבְגִין דִּישְׁרִי עֲלֵהּ עֲלִת עַל כָּל עֲלָאִין.

אָמַר תְּהוּא סָבָא בּוֹצִינָא קְדִישָׁא יו"ד ה"י וַא"ו
 ה"י אִיְהוּ עֶשֶׂר אֲתוֹן. וְחֲשַׁבְנָה ס"ג. בִּיה
 נָטִיל נּוֹקְמָא מִן ג"ם רוּחָא דְאַתְמַר בִּיה (שמות טו א) כִּי
 גָּאָה גָּאָה. בְּגִין דְמִנְיָה קָא אֲתִין עֲרְבוּכִיא בִישָׂא.

לשון הקודש

שְׂאִין סוּף וְתַכְלִית לְנִסְיוֹנוֹת שְׁלוֹ,
 בְּשִׁבִיל כְּבוֹד הַשְּׁכִינָה שְׁנֵאמַר בְּה (בראשית
 מט) מוֹשֶׁם רַעְה אָנּוּ יִשְׂרָאֵל, כְּדִי לְהַחְזִיר
 לָהּ סְגוּלְתָּא לְשִׁרְוֹת עֲלֵיהּ, וּכְדִי שִׁיִּשְׂרָה
 עֲלֵיו עֲלִת עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים.

אָמַר אוֹתוֹ הַנְּקוּן: הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, יו"ד
 ה"י וַא"ו ה"י הֵם עֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת, וְחֲשַׁבְנוּ
 שְׁשִׁים וְשָׁלֹשׁ, וְכוּ נוֹטֵל נְקָמָה מִג"ם רוּחַ
 שְׁנֵאמַר בּוּ כִי גָאָה גָאָה. מוֹשֶׁם שְׁמַמְנוּ

אֱלֹהִים, הַדִּיּוּקָן לְמִטָּה. וּמוֹשֶׁם זֶה כָּפַל
 שְׁמוֹ פְּעֻמִּים מוֹשֶׁה מוֹשֶׁה. זֶהוּ שְׁכַתוּב
 (שמות ב) וַיֹּאמֶר מוֹשֶׁה מוֹשֶׁה. וּכְמוֹ שְׁכּוּלָל
 הַפְּרָצוּפִים שֶׁל בְּרִיאָה, כְּדִי כְּלוּלִים בּוּ
 הַפְּרָצוּפִים שֶׁל אֲצִילוֹת.

אָמַר לוֹ הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה: יָקוּן יָקוּן,
 יַדְעִיתִי כְּדִ שְׂאֲתָה הוּא מְהַצֵּד שֶׁל הַנְּקוּן
 הָעֲלִיוֹן שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵל שְׁלִמְעָלָה. וְאַתָּה
 הָאָבִין הוּוּ שְׁלָךְ אָנּוּ מְקַבְּלִים אוֹתָהּ בְּרַעְוִין

דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (תהלים נג ד) כָּלוּ סָג יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אִין
 עֲשֵׂה טוֹב אִין גַּם אַחַד. וְעֶשֶׂר אֹתוֹת עִם ס"ג הֵם
 ג"ע וְהֵאֵי אִיהוּ (איוב א יא) שְׁלַח נָא יָדְךָ. וְג"ע בְּכָל
 אֲשֶׁר לוֹ. וּבּוֹצִינָא קְדִישָׁא בְּתַר דְּקַבְּלָתוֹן הֵאֵי אֶבְנֵי
 טוֹלוּ לָהּ לְגַבֵּיכֹוּ, דְּלֹא תִזְוִי מִנְכּוֹן. עֲלָה
 אֶתְמַר (תהלים סח יד) אִם תִּשְׁכַּבּוּן בֵּין שְׁפָתַיִם. זַכָּא
 אִיהוּ מָאן דְּשָׁכִיב עֲלָאָה בֵּין שַׁפּוֹן דִּילָהּ
 וּבְגִינָה אֶתְמַר (שם) אִם תִּשְׁכַּבּוּן בֵּין שְׁפָתַיִם, אַל
 תִּקְרִי אִם אֶלָּא אִם.

וְתִרִין אֲנֹן אִם עֲלָאָה אִם תִּתְאַה שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה
 שְׁכִינְתָּא תִּתְאַה. דְּעֲלָה אֶתְמַר (דברים כב
 ט) שְׁלַח תְּשַׁלַּח, תִּרִין שְׁלוּחִין. לְקַבְּלֵיהוּ אֶתְמַר (רות
 א יט) וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶן. זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּשָׁכִיב לוֹן
 בְּשַׁפּוֹן דִּילָהּ, בְּצִלוֹתָא, בְּאֹרֵיתָא, בְּקִרְיַת שְׁמַע.

לשון הקודש

הָאִם הָעֲלִינָה בֵּין שְׁפָתוֹתַי, וּבְשִׁבְלָהּ
 נֶאֱמַר (שם) אִם תִּשְׁכַּבּוּן בֵּין שְׁפָתַיִם. אַל
 תִּקְרִי אִם אֶלָּא אִם.

וּשְׁתַּיִם הֵן, הָאִם הָעֲלִינָה וְהָאִם
 הַתְּחַתּוֹנָה. הַשְּׁכִינָה הָעֲלִינָה וְהַשְּׁכִינָה
 הַתְּחַתּוֹנָה, שְׁעֲלִיָּה נֶאֱמַר (דברים כב)
 תְּשַׁלַּח, שְׁנֵי שְׁלוּחִים, כְּנַגְדָם נֶאֱמַר (רות א
 ו) וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶן. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁמִשְׁכִּיב

בָּאִים הָעֲרֵבּוּב הָרַע, שְׁנַאֲמַר בָּהֶם (תהלים
 א) כָּלוּ סָג יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אִין עֲשֵׂה טוֹב אִין
 גַּם אַחַד. וְעֶשֶׂר אֹתוֹת עִם ס"ג הֵם ג"ע,
 וְהוּוּ שְׁלַח נָא יָדְךָ. וְג"ע בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ.
 וְהַמְּנֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אַחַר שְׁקַבְּלָתֶם אֶת
 הָאֶבֶן הַזֹּה, מְלוּ אֹתָהּ אֲלֵיכֶם, שְׁלֹא תִזְוִי
 מִכֶּם, עֲלִיָּה נֶאֱמַר (תהלים סח) אִם תִּשְׁכַּבּוּן
 בֵּין שְׁפָתַיִם. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׁמִשְׁכִּיב אֶת

בְּעֲלוֹתָא בְּהַשְׁפִּיבְנוּ, דְּתַמָּן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 דְּאֵתְמַר בִּיהַּ הַשְׁפִּיבְנוּ אָבִינוּ לְשָׁלוֹם וְגו', וְעַל
 שְׂכִינְתָּא אֵתְמַר וּפְרֵשׁ עָלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוּמָךְ, תְּרִין
 שְׁלוּמֵי חַד לְקַבֵּל שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה, וְחַד לְקַבֵּל
 שְׂכִינְתָּא תַּתָּאָה. חַד אִיהוּ בְּעַל הַבֵּית, וּבְגִינָה
 אֵתְמַר הַשְׁפִּיבְנוּ אָבִינוּ לְשָׁלוֹם וְדָא עֲמוּדָא
 דְּאֲמַצְעִיתָא. וְתַנְנָא אִיהוּ אֲרַח. עַל תְּרוּיָהוּ אֵתְמַר
 בְּעַל הַבֵּית בּוֹצֵעַ וְאוֹרַח מְבָרַךְ.

וּמְסֻטְרָא דְּאוֹרַח אֵתְקֵרִיאַת שְׂכִינְתָּא מְלוֹן
 אֲרַחִים. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (ירמיה ט א) מִי
 יִתְנֵנִי בַּמִּדְבָּר מְלוֹן אֲרַחִים. וּבְגִינָה אֵתְמַר (בראשית כח
 יא) וַיֵּלֶן שָׁם. וְאֲמַאי כִּי בָּא הַשֶּׁמֶשׁ, דְּאֵתְכַנֵּשׁ מִינָה
 הַהוּא דְּאֵתְמַר בִּיהַּ (תהלים פד יב) כִּי שָׁמֶשׁ וּמִינָן ה'
 אֱלֹהִים. וְאֵשְׁתְּאַרְת שְׂכִינְתָּא בְּחֻשׁוּכָא בְּגֻלוֹתָא.

לשון הקודש

אורח. על שניהם נאמר, בעל הבית
 בּוֹצֵעַ, וְהַאוֹרַח מְבָרַךְ.

ומהצד של אורח נקראת השכינה מְלוֹן
 אֲרַחִים. זהו שפיתוב (ירמיה ט) מִי יִתְנֵנִי
 בַּמִּדְבָּר מְלוֹן אֲרַחִים. ובשבילו נאמר
 וַיֵּלֶן שָׁם. ולמה? כִּי בָּא הַשֶּׁמֶשׁ. שהתכנס
 ממנו אותו שנאמר בו (תהלים פד) כִּי שָׁמֶשׁ
 וּמִינָן ה' אֱלֹהִים. ונשארה השכינה
 בְּחֻשׁוּכָא בְּגֻלוֹתָא.

אותם בשפתותיו בתפלה, בתורה,
 בקריאת שמע, בתפלת השפיבנו, ששם
 הקדוש ברוך הוא שנאמר בו השפיבנו
 אָבִינוּ לְשָׁלוֹם וְגו'. ועל השכינה נאמר
 וּפְרֵשׁ עָלֵינוּ סִפְתָּ שְׁלוּמָךְ. שני שלומות,
 אחד כנגד השכינה העליונה, ואחד כנגד
 השכינה התחתונה. אחד הוא בעל
 הבית, ובשבילו נאמר השפיבנו אָבִינוּ
 לְשָׁלוֹם, וזה העמוד האמצעי. והשני הוא

וּמִסְטָרָא דְנִצְחַ וְהוּד אֶתְקְרִיאַת נְבוּאָה. וּמִסְטָרָא
 דְתִלְת אַבְתָּן דְאֶתְקְרִיאַו אֶל אֱלֹהִים ה',
 דְאֲנִין הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֶתְקְרִיאַת גְּדֻלָּה
 גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת וּבְאֵלִין תִּלְת שְׂמָתָן אִיהִי סְהִידַת
 עַל הַיְיִתָּה, וְאֵלֹהוּתָה, וַיְכֹלְתָה עַל כָּל עֲלָמִין.

וּמִסְטָרָא דְאִמָּא עֲלָאָה אֶתְקְרִיאַת אִם תְּשׁוּבָה
 יְהוּ'ה, דְאֶתְחִי עַל פְּנֵי וְהַיְיִתָּה דְמֵאֲרִי
 עֲלָמִין מֵאֲרִי דְכָל פְּנֵינִין וְכָל הַוּוּיִן. דְכָל
 פְּנֵינִין וְכָל הַוּוּיִן אֲנִין פְּנֵינִין לִיָּה, וְאִיהוּ לָאו
 אִיהוּ פְּנֵינִי. וְאֶתְקְרִיאַת מָ"ה מִסְטָרָא דְחֲכָמָה
 דְאֶתְתַּמַּר (דְּבָרִים י"ב) מָה ה' אֱלֹהֵיךְ שְׂאֵל מַעֲמֹךְ כִּי אִם
 לִירָאָה. דְאִם לִית חֲכָמָה לִית דְחִילוֹ. וְאִם לִית
 דְחִילוֹ לִית חֲכָמָה. וּבְהַאי מָ"ה מַעֲיִד עַל עֲלַת כָּל
 עֲלָאִין, (שְׁמוֹת טז טו) כִּי לֹא יִדְעוּ מָ"ה הוּא.

לשון הקודש

שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, בְּעַל כָּל הַפְּנֵינִים וְכָל
 הַהוּוּיִת. שְׂכָל הַפְּנֵינִים וְהַהוּוּיִת הֵם
 פְּנֵינִים לוֹ, וְהוּא אִינוּ פְּנֵינִי. וְהִיא נְקֻרָא
 מָ"ה מַהְצֵד שֶׁל חֲכָמָה, שְׁנַאֲמַר (דְּבָרִים י'
 מָה ה' אֱלֹהֵיךְ שְׂאֵל מַעֲמֹךְ כִּי אִם לִירָאָה.
 שְׂאֵם אִין חֲכָמָה - אִין יִרָאָה, וְאִם אִין
 יִרָאָה - אִין חֲכָמָה. וּבְזוּה מָ"ה מַעֲיִד עַל
 עֲלַת כָּל הָעֲלִינִים, כִּי לֹא יִדְעוּ מָ"ה הוּא.

וּמַהְצֵד שֶׁל נִצְחַ וְהוּד נְקֻרָא נְבוּאָה,
 וּמַהְצֵד שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת שְׁנַקְרָאוּ אֶל
 אֱלֹהִים ה', שְׁהֵם הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר
 וְהַנּוֹרָא, נְקֻרָא גְּדֻלָּה גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת.
 וּבְשְׁלֹשֶׁת הַשְּׁמוֹת הַלְלוּ הִיא מַעֲיִדָה עַל
 הַוּוּיִת וְאֵלֹהוּתוֹ וַיְכֹלְתוּ עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת.
 וּמַהְצֵד שֶׁל הָאִם הָעֲלִינָה נְקֻרָא אִם
 תְּשׁוּבָה יְהוּ'ה, שְׁמֵרָאָה עַל פְּנֵי וְהַיְיִתָּה

וּמִסְטָרָא דְחֲכָמָה אֲנִין נְקוּדִין. כְּגֹנָא דָּא י'
 קוּצָא דְלִתְתָּא וְקוּצָא דְלַעְלָא, וְנְקוּדָא
 דְאַמְצָעִיתָא אֲחִי עַל כְּתָר עֲלָאָה, דְּבִה תְּלַת
 קְטִירִין י י י וְאֲנִין רְמִיזִין בְּיוד ה"י וְא"ו ה"י. וְכָל
 אֶת י' אֲחִי אַרְבַּע אֲתָנִין, דְּאֲנִין יְבָרְכֵךְ יְהו"ה, יָאֵר
 יְהו"ה יִשָּׂא יְהו"ה תְּרִיסַר אֲתָנִין דְּתַלְיָן מִן י' יו"ד.
 וְבִה אֲנִין תְּלַת עֶשְׂרִי מְכִילָן חַד. כְּגֹנָא דָּא י' קוּצָא
 לַעְלָא, חַד, וְקוּצָא לְתַתָּא, תְּרִין. וְנְקֻדָּה
 בְּאַמְצָעִיתָא, הָא תְּלַת. וְאוֹת י' בְּחֻשְׁבְּנָה עֶשְׂרִי, הָא
 י"ג מְכִילָן דְּרַחֲמֵי, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן בְּעֶשְׂרָה מְאַמְרוֹת
 נְבָרָא הָעוֹלָם. וְמָה תְּלַמוּד לֹמַר, וְהִלָּא בְּמֵאמַר
 אֶחָד יְכוּל לְהַפְרָאוֹת.

וּמִסְטָרָא דְנְקֻדִין אֲתִקְרִיאת שְׂכִינְתָּא תַתָּא בַּת
 קוּל, כְּמָא דְאֻקְיָמָנָא, כְּגֹנָא דָּא י'.

לשון הקודש

שְׁלֹש עֶשְׂרֵה מִדּוֹת אַחַת. כְּמוֹ זֶה י' תְּקוּיָן
 לְמַעְלָה - אַחַת. וְהַקּוּיָן לְמַטָּה - שְׁתַּיִם.
 וְנְקֻדָּה שְׂבַאֲמַצַּע - הִנֵּה שְׁלֹשׁ. וְהָאוֹת י'
 בְּחֻשְׁבְּנָה עֶשְׂרִי. הִנֵּה י"ג מִדּוֹת הֶרְחַמִּים,
 שְׁנַאֲמַר בְּהֵם בְּעֶשְׂרָה מְאַמְרוֹת נְבָרָא
 הָעוֹלָם. וְמָה תְּלַמוּד לֹמַר וְהִלָּא בְּמֵאמַר
 אֶחָד יְכוּל לְהַפְרָאוֹת?
 וּמֵצֵד שֶׁל הַנְּקֻדּוֹת נִקְרְאוֹת הַשְּׂכִינָה

וּמֵצֵד שֶׁל הַחֲכָמָה הֵם הַנְּקֻדּוֹת. כְּמוֹ זֶה
 י', תְּקוּיָן שְׁלֹמֶטָה וְהַקּוּיָן שְׁלֹמֶעְלָה,
 וְהַנְּקֻדָּה שֶׁל הָאֲמַצַּע מֵרָאה עַל כְּתָר
 עֲלִיוֹן, שְׁבֹו שְׁלֹשָׁה קְשָׁרִים י י י, וְהֵם
 רְמִיזִים בְּיוד ה"י וְא"ו ה"י. וְכָל אוֹת
 מֵרָאה אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, שְׁהֵן: יְבָרְכֵךְ
 יְהו"ה, יָאֵר יְהו"ה, יִשָּׂא יְהו"ה, י"ב
 אוֹתִיּוֹת שְׁתַּלּוּיּוֹת מִן י' יו"ד. וְבִה אוֹתָם